

Dosarul nr. 3ra-880/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Cucerescu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Muruianu, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererilor de recurs depuse de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentată de avocatul Vasili Ciuperca, și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la accesul la informație,

împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” privind repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost repusă Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” în termenul legal de declare a apelului, au fost admise apelurile declarate de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și a fost casată integral hotărârea suplimentară din 29 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și parțial hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă în partea casată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, în rest hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La data de 24 noiembrie 2016 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la accesul la informație.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 11 octombrie 2016 a solicitat Ministerului Sănătății al Republicii Moldova să ofere informație de interes public și anume: 1. lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016; 2. mijloacele

financiare bugetare alocate per pacient pentru diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016; 3. lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009-2016 în afara listei de așteptare și motivele acordării mijloacelor financiare; 4. lista instituțiilor medico-sanitare publice în care Ministerul Sănătății are calitatea de fondator care au beneficiat de achiziționarea mijloacelor de transport din mijloace bugetare, resursele financiare alocate, numărul de mijloace de transport per instituție în perioada anilor 2009- 2016; 5. care sunt entitățile care au prestat servicii juridice instituției în perioada anilor 2009-2016?; 6. cine sunt avocații care au prestat servicii juridice instituției în perioada menționată?; 7. care sunt sumele onorariilor plătite entităților juridice, dar și avocaților în perioada respectivă?; 8. care informație a fost atribuită de către instituția la secret de stat în perioada anilor 2009-2016?; 9. căror informații li s-au atribuit parafele de secretizare „strict secret”, „secret”, „confidențial” și „restricționat” și care au fost criteriile de atribuire la aceste parafe, inclusiv modalitatea de delimitare? 10. care informații au fost desecretizate având drept temei expirarea termenului de secretizare a informațiilor; schimbarea circumstanțelor obiective, ca urmare a căreia protecția ulterioară a anumitor informații atribuite la secret de stat devine inoportună; existența unei decizii care constată drept neîntemeiată secretizarea informațiilor în perioada anilor 2009-2016?.

A susținut că, la data de 15 noiembrie 2016, a primit răspuns la cererea înaintată, prin care cererea a fost admisă parțial și furnizată doar o parte a informației solicitate.

A afirmat că până în prezent, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nu a furnizat informația solicitată în mod complet, corect și la timp, ilegal atribuind informația de interes public solicitată la categoria celor care conțin date cu caracter personal și secret de stat.

A solicitat AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” constatarea încălcării dreptului de acces la informație și de a obliga Ministerul Sănătății al Republicii Moldova să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 39 din 11 octombrie 2016 (f.d.5; 83 vol.I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2019 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (f.d.36-37 vol.I).

Prin hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, a fost obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să furnizeze AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” informația cu privire la: 1. mijloacele financiare bugetare alocate per pacient pentru diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016; 2. lista instituțiilor medico-sanitare publice în care Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale are calitatea de fondator care au beneficiat de achiziționarea mijloacelor de transport din mijloace bugetare, resursele financiare alocate, numărul de mijloace de transport per instituție în perioada anilor 2009-2016; 3. care sunt entitățile care au prestat servicii juridice în perioada anilor 2009-2016? 4. care sunt sumele onorariilor plătite entităților juridice, dar și avocaților în perioada

respectivă?, a fost respinsă pretenția cu privire la obligarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să furnizeze AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” informația cu referire la: 1. lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016; 2. lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016 în afara listei de așteptare și motivele acordării mijloacelor financiare; 3. cine sunt avocații care au prestat servicii juridice în perioada menționată? 4. care informație a fost atribuită la secret de stat în perioada anilor 2009- 2016 5. căror informații li s-au atribuit parafele de secretizare „strict secret”, „secret”, „confidențial” și „restricționat” și care au fost criteriile de atribuire la aceste parafe, inclusiv modalitatea de delimitare? 6. care informații au fost desecretizate având drept temei expirarea termenului de secretizare a informațiilor; schimbarea circumstanțelor obiective, ca urmare a căreia protecția ulterioară a anumitor informații atribuite la secret de stat devine inoportună; existența unei decizii care constată drept neîntemeiată secretizarea informațiilor în perioada anilor 2009- 2016 (f.d.95-96; 106-115 vol.I).

La data de 06 martie 2018 și la 04 iunie 2018, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 27 februarie 2018, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” să fie admisă integral (f.d.98-99; 125-141 vol.I).

La data de 26 martie 2018, 11 iunie 2018 și la 07 martie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2018 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, sau casarea integrală a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2018 și emiterea unei încheieri prin care să fie scoasă de pe rol acțiunea înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” (f.d.102-104; 157-163 vol. I; 9-16 vol. II).

La data de 18 mai 2018, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus o cerere cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, în temeiul art. 250 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, invocând că prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2018, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra pretenției cu privire la constatarea încălcării dreptului AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informație (f.d.167-169 vol.I).

Prin încheierea din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cauza dată a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și a fost remisă în prima instanță – Judecătoriai Chișinău, sediul Centru pentru emiterea hotărârii suplimentare (f.d.152-155 vol.I).

Prin hotărârea suplimentară din 29 septembrie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru a fost respinsă pretenția depusă de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului reclamantei de acces la informație (f.d.172-173 vol.I).

La data de 03 decembrie 2018 și la 30 noiembrie 2018, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus cerere de apel împotriva hotărârii suplimentare a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 septembrie 2018, solicitând repunerea în termenul de apel, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii suplimentare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cerința reclamantei privind constatarea faptului încălcării dreptului reclamantei de acces la informație să fie admisă integral (f.d.182-184; 200-202 vol. I).

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire la repunerea în termenul legal de declarare a apelului împotriva hotărârii suplimentare din 29 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost repusă Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” în termenul legal de declarare a apelului împotriva hotărârii suplimentare din 29 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost admise apelurile declarate de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a fost casată integral hotărârea suplimentară din 29 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și parțial hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretențiilor Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire la constatarea încălcării dreptului Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informație și cu privire la obligarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să prezinte informația cu privire la avocații care au prestat servicii juridice în perioada anilor 2009-2016 și în partea obligării Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să furnizeze: informația cu privire la entitățile care au prestat servicii juridice în perioada anilor 2009-2016 și informația cu privire la onorariile plătite entităților juridice și avocaților în perioada anilor 2009-2016, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost constatată încălcarea dreptului Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informație. În rest, hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost menținută.

În susținerea concluziei date, instanța de apel a aplicat prevederile art. 34 din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) și (2), 5 alin. (1) și (2) lit. a), 6 alin. (1), 7, 8, 10 alin. (1) pct. 1 și 2, 23 alin. (2) din Legea privind accesul la informație și a stabilit că informația solicitată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” în sensul formulat în cererea de chemare în judecată în sensul formulat este o informație de interes public, ce vizează administrarea mijloacelor financiare bugetare de către o autoritate publică centrală, iar restricții impuse prin lege, în vederea furnizării informației date, în speță nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a stabilit în ce privește pretenția AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire la furnizarea informației privind lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009-2016 și lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009-2016 în

afara listei de așteptare și motivele acordării mijloacelor financiare, aceasta presupune informație cu caracter personal (f.d.61-65 vol.I).

La acest capitol, Colegiul civil al instanței de apel a reținut prevederile art. 3, 7 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, 12 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la drepturile și responsabilitățile pacientului nr.263 din 27 octombrie 2005 și a constatat că informația solicitată conține date cu caracter personal, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, nu a justificat scopul și temeiul legal al acestei solicitări, având în vedere că informația solicitată se atribuie la categoriile speciale de date cu caracter personal privind starea de sănătate, care pot fi prelucrate doar în condițiile art. 6-7 al Legii cu privire la datele cu caracter personal în coroborare cu prevederile art. 12 din Legea cu privire la drepturile și responsabilitățile pacientului.

La fel, în același context, instanța de apel a constatat că AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” nu a concretizat volumul, categoriile și structura concretă a datelor cu caracter personal solicitate. Or, utilizarea sintagmelor „lista nominală a persoanelor care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009-2016” poartă un caracter vag, în contextul unui volum impunător de date cu caracter personal, iar în absența unor garanții prevăzute de legislația privind protecția datelor cu caracter personal, există riscul unei ingerințe în viața privată a persoanei, garanție prevăzută de art. 8 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 12 din Declarația universală a drepturilor omului, art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 6 al Convenției pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal și art. 28 al Constituției Republicii Moldova.

Colegiul civil al instanței de apel a mai reținut că solicitând informația dată, ce constituie date cu caracter personal, solicitantul de informații nu a probat interesul legitim asupra fiecărei categorii de date cu caracter personal solicitate din perspectiva legăturii de cauzalitate și pertinentei/necesității obținerii, care ar oferi o justificare suficientă pentru ingerința în viața privată a persoanelor fizice și nu a indicat modul și scopul utilizării ulterioare a acestor date cu caracter personal. Din perspectiva acestor temeuri, instanța de apel a considerat întemeiat raționamentul primei instanțe referitor la necesitatea respingerii cerinței solicitantului de informație de a obliga furnizorul de informație de a-i prezenta informații care constituie date cu caracter personal, nefiind regăsite nici o excepție legală prevăzută de art. 5 și 6 din Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal, care ar justifica prezentarea informației solicitate.

În ce privește solicitarea AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire la furnizarea informației privind: care informație a fost atribuită la secret de stat în perioada anilor 2009-2016? și căror informații li s-au atribuit parafele de secretizare „strict secret”, „secret”, „confidențial” și „restricționat” și care au fost criteriile de atribuire la aceste parafe, inclusiv modalitatea de delimitare, Colegiul civil al instanței de apel a reținut că, informația dată constituie informație cu accesibilitate limitată, divulgarea căreia poate aduce atingere intereselor și securității statului.

Instanța de apel a mai reținut că Nomenclatorul informațiilor atribuite la secret de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.411 din 25 mai 2010, prevede categoriile de

informații atribuite la secretul de stat și autoritățile administrației publice centrale și locale, alte persoane de drept public și privat, investite să dispună în limita competenței de informațiile date.

Astfel, Colegiul civil a instanței de apel a conchis că în temeiul articolului 7 alin. (2) lit. a), c) și d) din Legea privind accesul la informație, informația solicitată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” cu privire furnizarea informației privind: care informație a fost atribuită la secret de stat în perioada anilor 2009-2016? și căror informații li s-au atribuit parafele de secretizare „strict secret”, „secret”, „confidențial” și „restricționat” și care au fost criteriile de atribuire la aceste parafe, inclusiv modalitatea de delimitare, nu poate fi furnizată, deoarece este restricționată prin lege în vederea asigurării protecției securității naționale și ordinii publice.

În partea pretenției reclamantei cu privire la furnizarea informațiilor desecretizate sau schimbării gradului de secretizare, precum și a motivului desecretizării, Colegiul civil a instanței de apel a reținut că prevederile articolului 18 alin. (1) din Legea cu privire la secretul de stat indică expres temeiurile pentru desecretizarea informațiilor și anume: a) expirarea termenului de secretizare a informațiilor; b) schimbarea circumstanțelor obiective, ca urmare a căreia protecția ulterioară a anumitor informații atribuite la secret de stat devine inoportună; c) modificarea art.7 și 8 din prezenta lege, modificarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat sau a nomenclatoarelor departamentale de informații care urmează a fi secretizate; d) existența unei decizii care constată drept neîntemeiată secretizarea informațiilor.

În mod corespunzător, raportând circumstanțele prezentate la normele de drept relevante speței, instanța de apel a constatat că hotărârea primei instanțe în această parte este întemeiată și legală, fiind pasibilă menținerii.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță s-a pronunțat în privința a trei pretenții care nu figurează în cererea de chemare în judecată și anume: care sunt entitățile care au prestat servicii juridice în perioada anilor 2009-2016?; Care sunt sumele onorariilor plătite entităților juridice, dar și avocaților în perioada respectivă? Și cine sunt avocații care au prestat servicii juridice în perioada menționată?.

La fel, instanța de apel a conchis că concluziile primei instanțe din hotărârea suplimentară sunt contradictorii, deoarece deși a respins pretenția cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație a AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, considerând pretenția dată nefondată, prin hotărârea din 27 februarie 2018, a obligat furnizorul de informații să prezinte informația referitoare la: 1. mijloacele financiare bugetare alocate per pacient pentru diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate în perioada anilor 2009- 2016; 2. lista instituțiilor medico-sanitare publice în care Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale are calitatea de fondator care au beneficiat de achiziționarea mijloacelor de transport din mijloace bugetare, resursele financiare alocate, numărul de mijloace de transport per instituție în perioada anilor 2009-2016; 3. care sunt entitățile care au prestat servicii juridice în perioada anilor 2009-2016? 4. care sunt sumele onorariilor plătite entităților juridice, dar și avocaților în perioada respectivă.

Așadar, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a conchis că, obligând furnizorul de informație să prezinte solicitantului informația care nu i-a fost furnizată ca răspuns la cererea prealabilă, prima instanță urma inițial să constate încălcarea dreptului de acces la informație a ultimului.

În aceste condiții, instanța de apel a considerat necesar de a casa hotărârea suplimentară din 29 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și de a pronunța o nouă hotărâre în acest sens, prin care se admite pretenția AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și se constată încălcarea dreptului AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” de acces la informație de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, ținând cont de faptul că solicitantului de informații i-a fost furnizată nejustificat doar o parte din informația solicitată.

La data de 22 mai 2019, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentată de avocatul Vasili Ciuperca, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a interpretat în mod eronat legea.

A indicat că concluzia instanței de apel privind atribuirea informației despre persoanele care au beneficiat de diagnosticare și/sau tratament costisitor în străinătate, inclusiv în afara listei de așteptare și motivele acordării mijloacelor financiare, la datele cu caracter personal este arbitrară, or, această informație este de interes public. La acest capitol, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A notat că informația solicitată de recurență, se referă la ocrotirea sănătății populației și prin urmare este evident interesul public pentru informația respectivă, care devansează careva eventuale prejudicii care pot fi aduse persoanei, pentru divulgarea acestor informații. Respectiv, asociația recurentă, în calitate sa de organizație nonguvernamentală, de interes public, care are ca menirea promovarea respectării și apărarea drepturilor omului, are interes legitim de a obține informațiile solicitate de la instituția intimată, deoarece informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea libertății de exprimare, prin proiectul implementat în domeniul drepturilor omului, privind responsabilizarea autorităților publice la respectarea drepturilor solicitanților de acces la informațiile de interes public, precum și crearea unor practice pozitive la nivelul național privind respectarea dreptului la acces la informație. Respectiv, scopul cererii a fost colectarea de informații ca o etapă premergătoare, esențială implementării proiectului, care în final urmărea lansarea unei dezbateri publice de interes public.

Referitor la concluzia instanței de apel, precum că solicitarea informației privind categoriile de informații atribuite la secret de stat în perioada anilor 2009-2016, este informație cu accesibilitate limitată, deoarece constituie secret de stat, a menționat că este alegație arbitrară, care contravine normelor de drept material.

La acest capitol a indicat că categoriile de informații atribuite la secret de stat de care dispune, în limitele competenței, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale

sunt exhaustiv prevăzute în Nomenclatorul informațiilor atribuite la secret de stat. Prin urmare, informația respectivă nu constituie secret de stat, după cum a invocat instituția intimată, precum și a reținut instanța de apel, dar este informație publică conținut într-un act normativ publicat.

De asemenea, asociația recurentă a solicitat instituției intime prezentarea : „Căror informații li s-au atribuit parafele de secretizare „strict secret”, „secret”, „confidențial” și „restricționat” și care au fost criteriile de atribuire la aceste parafe, inclusiv modalitatea de delimitare?” și ” care informații au fost desecretizate având drept temei expirarea termenului de secretizare a informațiilor, schimbarea circumstanțelor obiective ca urmare a căreia protecția ulterioară a anumitor informații atribuite la secret de stat devine inoportună; existența unei decizii care constată drept neîntemeiată secretizarea informațiilor în perioada anilor 2009 –2016?”, însă instanța de apel a respins aceste cerințe, reținând în decizia adoptată că, informația respectivă „nu poate fi furnizată, deoarece este restricționată prin lege”.

Prin urmare, nici instituția intimată nu a probat și nici instanța de apel nu a stabilit că limitarea dreptului asociației recurente de acces la informația respectivă solicitată, este expres prevăzută de lege, că pretinsa limitare protejează un scop legitim, sau mai mult decât atât că pretinsa limitare este necesară într-o societate democratică, deși conform legii și practicii judiciare, urma a fi efectuat acest test al proporționalității.

În concluzie a notat că, toate informațiile solicitate de asociația recurentă Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, erau necesare pentru ai permite să implementeze cu succes proiectul în domeniul drepturilor omului, privind respectarea dreptului de acces la informație, în calitatea sa de organizație nonguvernamentală pentru apărarea drepturilor omului, pentru a contribui la o dezbatere despre o chestiune de interes public. Respectiv, refuzând asociației recurente, accesul la informațiile solicitate, care erau în principiu disponibile, atât instituția intimată, cât și instanțele ierarhic inferioare au împiedicat exercitarea de către recurent a dreptului său la libertatea de a primi și comunica informații astfel încât s-a adus atingere însăși substanței drepturilor sale protejate de art. 10 din Convenție.

La data de 16 iulie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârilor primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, deoarece nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și cauza a fost reținută spre examinare cu încălcarea procedurii prevăzute prin lege de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, solicitarea de informații fiind semnată de o persoană necorespunzătoare, ceea ce constituie temei de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată.

La data de 29 iulie 2019 Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentată de avocatul Vasili Ciuperca, a depus referință prin care a solicitat de a declara ca fiind inadmisibil recursul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 21 martie 2019, iar la data de 22 mai 2019, adică în termenul prevăzut de lege, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentată de avocatul Vasili Ciuperca, a depus cererea de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul

declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru